

престанно нарастващите налози и други подобни мероприятия. Индексът след тази „операция“ спадна с 0.2 пункта, но населението не спечели нищо.

През март 1957 г. беше проведена редовната манипулация с индекс на цените, която имаше за цел да създаде видимо намаление на цените на някои стоки. Това намаление беше компенсирано от капиталистите, като се даде държавна субсидия на тръстовете, които произвеждат шоколад, сладка и тестени изделия.

Ако не бяха тези и други подобни уловки, официалният индекс на цените на дребно щеше отдавна вече да надмине тревожното за правителството и капиталистите ниво 149.1, което би ги принудило да повишат най-ниската основна гарантирана заплата.

Трябва да се каже, че манипулации от този род струват твърде скъпо на френските трудещи се, които носят на плещите си цялата тежест от нарастването на скъпотията и плащат все по-високи налози, за сметка на което френското правителство дава на капиталистите субсидии, за да се въздържат от повишаване на цените, без да намаляват печалбите си.

Стойността на тези мероприятия, осъществени от януари 1956 г. до март 1957 г., възлиза, според официалните данни, на сумата 100 милиарда франка.

Френският работнически печат смята тази цифра значително намалена. При това трябва да се отбележи, че официалният индекс за нивото на живота във Франция не включва разходите за плащане на налозите.

Войната срещу алжирския народ, която подкопава икономиката на Франция, влече все нови и нови налози. През 1957 г. френското правителство проведе допълнително увеличение на налозите за 150 милиарда франка. Но то не се спря на това, а осъществи нови мероприятия, които повлякоха след себе си повишение на цените на хранителните продукти, предметите от първа необходимост, транспорта и т. н. Същевременно рязко се усилва инфлацията и вече е проведена частична девалвация на франка. Всичко това предизвиква по-нататъшното поскъпване на живота във Франция. През юни 1951 г. „индекс 213“ достигна нивото 149.1¹, а през юли 1956 г. премина съдбоносната граница — достигна нивото 150².

Нарастването на индекса беше предизвикано главно от новото повишение на цените на хранителните продукти (например на месото), на въглищата за отопление, от повишението на наемите, стойността на пощенските услуги и др.

Като се убеди, че „индекс 213“ не прикрива непрестанното нарастване на цените и е съвсем компрометиран, правителството взе решение да не се изчислява вече. Вместо него е решено да се изчисляват два нови индекса, единият от които, така нареченият „индекс на 250-те наименования“³, трябва да бъде показател за движението на цените на дребно в района на Париж, а другият, така нареченият „индекс на 179-те наименования“, ще бъде база за изчисляване на най-ниската гарантирана заплата⁴.

¹ Bulletin mensuel de statistique, юли 1957 г., брой 7, стр. 23.

² Bulletin mensuel de statistique, август 1957 г., брой 8, стр. 24.

³ Bulletin hebdomadaire de statistique, от 24 август 1957 г., брой 485.